

ændre forskellige Udtryk i Lovforslaget, hvorefter Betingelserne for Anvendelse af Fængsling ere trukne for snævert. Saaledes foreslaas Ordene, at der foreligger »skellig Grund til antage« ombyttet med »grundet Mistanke om«, og den opstillede Betingelse, at »det oplyses, at han er i Færd med at fjerne eller udslette Gerningens Spor o. s. v.«, ombyttes med »at der efter Sagens Omstændigheder er særlig Grund til at antage, at han vil bestræbe sig for at modvirke Undersøgelsen ved at fjerne Gerningens Spor eller paavirke Medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring eller paa anden lignende Maade«.

29) Udvalget: Bestemmelsen om Tidsfristen for *Fængsling* naar saadan besluttes af Retten under Efterforskningen, affattes saaledes, at Retten fastsætter i Forbindelse med Fængslingen en bestemt Tidsfrist, inden hvis Udløb Forundersøgelse maa begæres eller Tiltale rejses. Retten kan dog efter Begæring fra Paatalemyndigheden forlænge Fristen.

30) Flertallet under Nr. 4: I Modsætning til Lovforslaget, der, for saa vidt angaar *Forundersøgelsen*, lader Initiativet til at fremkalde Afhørelser og andre Skridt, der findes tjenlige for Forundersøgelens Øjemed, være hos *Parterne*, foreslaas, at Reglen i saa Henseende skal være, at *Dommeren* har i Embeds Medfør, uden at yderligere Begæring udfordres, med størst mulig Hurtighed at foretage alle i den nævnte Henseende hensigtsmæssige Skridt. Parterne skulle være berettede til at rette Begæring til Dommeren om Foretagelse af enkelte Undersøgelseshandlinger og Retten bedømmer da, hvorvidt den begærede Retshandling tjener til Fremme af Undersøgelsens Øjemed.

31) Flertallet under Nr. 4: Ere Nævningerne i Tvivl om et og andet, skal det ikke være nødvendigt, at den Forklaring, som de i saa Henseende udbede sig hos Rettens Formand, gives dem i Retssalen (som Lovforslaget foreskriver), hvilket jevnlig vil kunne have til Følge, at hele Forhandlingen maa genoptages, men Forklaringen maa kunne gives dem af Formanden i *Raadslagningsværrelset*. (En saadan Regel findes i en Lov for Kanton Gené i Schweiz af 1. Oktober 1890.)

32) Udvalget: Naar Retten har fundet, at de Beviser for anklagedes Skyld, paa Grundlag af hvilke Nævningerne have erklæret anklagede skyldig, ikke ere tilstrækkeligt Grundlag for Domfældelse, og der derefter har fundet en ny Domsforhandling Sted for andre Dommere og andre Nævninger, og disses Domatter er fældende, skal det ikke være en Betingelse for Rettens Tilsidesættelse af denne Dom, at Retten *enstemmig* skal finde, at Beviset er utilstrækkeligt; den almindelige Flertals Afgørelse maa her gælde.